

متن پرسش

سلام بر استاد طاهرزاده عزیز و خدا قوت: استاد امروز تفسیر و توضیحات شما رو درباره آیه «تجری من تحت الانهار» رو در یکی از جلسات شرح کتاب معاد خودتون گوش می‌کردم که یک نتیجه‌گیری کردم می‌خاستم ببینم درسته یا نه. آب یعنی تجلی توحید و وحدت و درخت تجلی کثرت و تعینات. جاری شدن آب زیر درخت به معنای زیر مکانی نیست بلکه منظور زیربنای آن است مثل یک ستونی که زیر بنا و ماده اصلی آن بتون است و می‌گوییم این ستون با بتون ساخته شده. مخلص کلام اینکه انسان‌های مومن چون موحد بوده اند عقیده توحیدی آنها به نهر جاری تعبیر شده که ماده اصلی مخلوقات کثیر بهشتی است. یعنی مؤمنین در بهشت تمام کثرات آن عالم را چیزی غیر از جلوه خدا نمی‌بینند هم خودشان را هم دیگر مؤمنین و هم فرشتگان و درختان و تمام نعمتهای بهشتی را جلوه خدا و بصورت یگانگی و وحدت توحیدی می‌بینند. هرچه می‌بینند و می‌شنوند و حس می‌کنند اسما خداست. همان وحدت در کثرت و کثرت در وحدت. استاد ممنون میشم راهنمایی کنید. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله متوجه نکتۀ خوبی شده‌اید بخصوص به این نکته که جان انسان در بهشت در اوج یگانگی با خود می‌باشد و این که هرچه می‌بیند می‌شنود. سعی بفرمایید بحث معاد را تا آخر جلو ببرید تا ان شاءالله خودتان در نزد خود متوجه جواب این پرسش‌ها باشید. موفق باشید